

عنوان مقاله:

دیپلماسی نوین در روابط خارجی؛ رویکردها و ابزارهای متغیر

محل انتشار:

فصلنامه روابط خارجی، دوره 1، شماره 4 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

ارسلان قربانی

رضا سیمبر

خلاصه مقاله:

نوشتار حاضر کنکاشی درباره تحولات دیپلماسی نوین است. هرگاه که ساختارهای جهانی دستخوش تغییر و تحول شوند، دیپلماسی نیز متحول می شود. کم رنگ شدن حاکمیت دولت ها، فناوری اطلاعات و ارتباطات، رشد بازیگران غیردولتی و آگاهی فزاینده مردم در سطح جهانی از اصلی ترین عواملی هستند که در تحول دیپلماسی نقش آفرینی می کند. در اینجا تاکید می شود که دیپلماسی نوین، پدیده ای در بستر جامعه مدنی جهانی است که در آن فناوری نوین اطلاعاتی و ارتباطاتی، سازمان های جدید دولتی و غیردولتی، مردم، گروه های فشار، انجمن های تخصصی و نظایر آن، خواستار نقش آفرینی بیشتر در مسایل جهانی هستند. به نظر اینان مسایل زیست محیطی، بحران دیون نابرابری های اقتصادی بین الملل، جلوگیری از تنازعات، موضوعات مربوط به حقوق بشر و کمک های بشردوستانه، ایدز، فشار جمعیت، جلوگیری از تنازعات بومی و قومی، پدیده مهاجرت، پارادوکس های جهانی شدن و سایر بحران ها و چالش های فراسوی جامعه بین المللی آن قدر پیچیده اند که ملت کشورها و دیپلماسی سنتی به تنهایی نمی توانند با آنها مقابله کنند. در دیپلماسی نوین حرکت جدیدی در حال شکل گیری است که در آن سعی می شود با حرکت جدیدی برای حل مسایل و بحرانهای جهانی حرکت کرد.

کلمات کلیدی:

دیپلماسی نوین، فناوری اطلاعاتی و رسانه ای، دیپلماسی کلاسیک وزارت خارجه، دیپلماسی عمومی، سازمان های غیردولتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1292248>

